

Załącznik nr 1 do uchwały Rady Miasta Krakowa
**OGÓLNE ZASADY WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ
GMINY MIEJSKIEJ KRAKÓW**

I. AKTY PRAWNE REGULUJĄCE WSPÓŁPRACĘ MIĘDZYNARODOWĄ GMINY MIEJSKIEJ KRAKÓW

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym

Ustawa ta wskazuje społeczności lokalne innych krajów jako jedyny docelowy podmiot podejmowanej przez Gminę Miejską Kraków współpracy międzynarodowej (rozd. 2 art. 7.1, pkt.20) oraz stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał o współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw oraz przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych (rozd. 2 art. 18.2, pkt.12a).

2. Ustawa z dnia 15 września 2000 r. o zasadach przystępowania jednostek samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych

Według tej ustawy jednostki samorządu terytorialnego mogą przystępować do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych, działając zgodnie z polskim prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami (art. 2.1). Przez wspomniane zrzeszenia rozumie się organizacje, związki i stowarzyszenia powoływane przez społeczności lokalne co najmniej dwóch państw zgodnie z ich prawem wewnętrznym (art. 1.2).

3. Ratyfikacja Traktatu Akcesyjnego w dniu 1 maja 2004 r. stanowiącego o przystąpieniu Polski i pozostałych 9 państw do Unii Europejskiej

Ratyfikacja Traktatu Akcesyjnego oznacza zmianę kierunków polityki zagranicznej Polski i w konsekwencji kierunków współpracy międzynarodowej Gminy Miejskiej Kraków.

4. Uchwała Rady Miasta Krakowa nr LXXV/742/05 z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Krakowa

Uchwała ta oznacza, że „Polityka Zagraniczna Samorządu Miasta Krakowa” określona w Uchwale Rady Miasta Krakowa nr LXX/466/93 z dnia 8 stycznia 1993 r. ma zostać zastąpiona programem sektorowym dotyczącym współpracy międzynarodowej.

II. ZASADY PROWADZENIA WSPÓLPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Rada Miasta Krakowa określa następujące zasady w prowadzeniu współpracy międzynarodowej przez Gminę Miasta Krakowa:

1. Zasada całościowego myślenia

Realizacja współpracy międzynarodowej przez Miasto ma na celu zaspokojenie potrzeb gminy i jej mieszkańców w najszerszym możliwym zakresie. Kierując się zasadą całościowego myślenia należy wykorzystać wszelkie korzyści, zarówno w wymiarze materialnym (np. pomoc instytucjom edukacyjnym, służbie zdrowia), jak i niematerialnym (np. promocja, informacja, know-how), jakie ta współpraca może przynieść Miastu i jego mieszkańcom. Oprócz niezbędnej spójności działania zasada ta uwzględnia także konsekwencję działań podejmowanych w dziedzinie współpracy międzynarodowej miasta.

2. Zasada współdziałania

Kształtowanie jednorodnej i harmonijnej współpracy międzynarodowej opiera się na skutecznej i korzystnej dla wszystkich stron współpracy z instytucjami i organizacjami społecznymi w celu maksymalizacji korzyści płynących dla miasta ze współpracy międzynarodowej, jej optymalizacji i redukcji kosztów.

3. Zasada pośrednictwa

Uznając autorytet władz samorządowych, które mają nie tylko najlepszą wiedzę o sprawach społeczeństwa, ale także cieszą się największym prestiżem wśród stowarzyszeń i instytucji miejskich, partnerzy zagraniczni zwracają się do władz miasta jako do pośrednika w sprawach nawiązania kontaktów z urzędem miasta i przedstawicielami różnych organizacji. Miasto w miarę możliwości pośrednicząc w nawiązaniu tych kontaktów, deleguje w części kompetencje dalszej współpracy na podmioty środowisk gospodarczych, społecznych i kulturalnych.

4. Zasada ofensywności

W realizacji współpracy międzynarodowej miasta należy aktywnie poszukiwać i pozyskiwać renomowanych partnerów zagranicznych, a nie ograniczać się jedynie do biernego oczekiwania na propozycje podmiotów zagranicznych.

5. Zasada jawności

Prowadzenie współpracy międzynarodowej przez samorząd powinno być jawne – ze względu na społeczny dostęp do informacji, realizowany za pomocą Biuletynu Informacji Publicznej, a także możliwość zainteresowania szerokich kręgów społecznych udziałem w tej współpracy. Informacja ta powinna uzmysławiać, jak ważną rolę Kraków odgrywa w

kontaktach międzynarodowych i jakie czerpie z tego korzyści. Zasada jawności powinna również umożliwić społeczności lokalnej swobodne wypowiedanie się na temat celów i form współpracy międzynarodowej.

6. Zasada hierarchii potrzeb

Hierarchia potrzeb w dziedzinie współpracy międzynarodowej powinna służyć przemyślanej, prowadzonej zgodnie z priorytetami polityce miasta we wszystkich dziedzinach.

7. Zasada kompetencji

Współpraca międzynarodowa miasta powinna być oparta na znajomości realiów funkcjonowania partnera zagranicznego. Przy uwzględnieniu świadomości szczególnej pozycji Krakowa i elitarności jego marki zasada kompetencji dopuszcza metodę limitowania i hierarchizacji kontaktów międzynarodowych.

8. Zasada zgodności polityki samorządu z polityką zagraniczną państwa

Zasada ta nie oznacza uzależnienia polityki gminy od administracji państwowej, a jedynie wymaga przestrzegania międzynarodowego prawodawstwa i przyjętych zwyczajów w kontaktach z zagranicznymi partnerami. Niezależnie od tego przy prowadzeniu współpracy międzynarodowej przez miasto za nadrzędny należy uznawać interes narodowy.

9. Zasada zawierania umów partnerskich na czas określony

Zasada ta pozwala ocenić przydatność kontaktów międzynarodowych i w konsekwencji wyeliminować kontakty nieprzydatne dla miasta lub zbyt kosztowne w realizacji.

III. FORMY I NARZEDZIA REALIZACJI ZAŁOŻEŃ WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Rada Miasta Krakowa ustala następujące formy i narzędzia realizacji założeń współpracy międzynarodowej Gminy Miejskiej Kraków

1. Formalne ramy współpracy

1) Rodzaje umów stosowanych we współpracy międzynarodowej Gminy Miejskiej Kraków

- a) **umowy o współpracy na zasadzie miast bliźniaczych** - umowa o szerokim zakresie, oparta na stałych elementach, akcentująca podobieństwa kulturowe i historyczne – traktowana jako najwyższa forma partnerstwa; zawierana przeważnie tylko z jednym miastem w danym kraju.

- b) **umowy o partnerstwie między miastami** - umowa o szerokim zakresie, zakładająca współpracę w różnych dziedzinach i sferach zainteresowania partnerów; można ją zawierać z wieloma miastami w danym kraju
- c) **honorowy tytuł Miasta Bliźniaczego Krakowa** – tytuł, który może przyznać Rada Miasta Krakowa niektórym miastom spoza kontynentu europejskiego, spełniającym warunki charakterystyczne dla miast bliźniaczych,
- d) **umowy branżowe** – umowy dotyczące współpracy w jednej dziedzinie np. w zakresie ochrony środowiska, etc

We wszystkich umowach zawieranych z partnerami zagranicznymi stosuje się nazwę Stołeczne Królewskie Miasto Kraków

2) Udział w programach Unii Europejskiej

Gmina Miejska Kraków przystępuje do realizacji programu unijnego na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Krakowa

3) Członkostwo w międzynarodowych zrzeszeniach społeczności lokalnych i regionalnych

Gmina Miejska Kraków przystępuje do organizacji międzynarodowych na podstawie stosownej uchwały Rady Miasta Krakowa oraz zgody ministra właściwego do spraw zagranicznych

2. Współpraca niesformalizowana

1) Współpraca bez podpisywania umowy

Prezydent Miasta Krakowa podejmuje wstępne działania i negocjacje w zakresie współpracy międzynarodowej z możliwością podpisywania dokumentów roboczych - np. wspólnych oświadczeń, deklaracji, protokołów, listów intencyjnych. Sformalizowanie tych kontaktów w formie umów wymienionych powyżej leży w wyłącznej kompetencji Rady Miasta Krakowa

2) Udział Krakowa w instytucjach politycznych miast uczestniczących w realizacji regionalnych programów tematycznych Unii Europejskiej

3. Narzędzia realizacji współpracy międzynarodowej Gminy Miejskiej Kraków

- 1) wzajemne, cykliczne prezentacje dorobku i osiągnięć Krakowa i jego miast partnerskich w ramach tzw. „Dni..” przy udziale innych organizacji i instytucji miejskich oraz placówek dyplomatycznych i prywatnych przedsiębiorców.

- 2) organizacja wspólnych cyklicznych i jednorazowych przedsięwzięć międzynarodowych
- 3) konferencje i kongresy, w tym cykliczne konferencje miast partnerskich
- 4) wspieranie środowisk polonijnych
- 5) inicjatywy i przedsięwzięcia organizowane przez dzielnice Krakowa i dzielnice miast zagranicznych
- 6) udział w programach międzynarodowych, w tym programach unijnych i inicjatywach wspólnotowych.
- 7) udział w targach turystycznych, gospodarczych i inwestycyjnych.
- 8) organizacja misji gospodarczych zagranicą, powoływanie forów przedsiębiorców, podejmowanie zagranicznych misji w Krakowie.
- 9) działalność przedstawicielstw miasta za granicą (Dom Krakowski w Norymberdze, Przedstawicielstwo Miasta Krakowa w Brukseli).
- 10) współdziałanie z placówkami dyplomatycznymi w kraju i za granicą, z działającymi w Polsce zagranicznymi Instytutami kultury i z Instytutami Polskimi za granicą
- 11) współdziałanie z mediami: study-tours dla zagranicznych dziennikarzy, publikacje w międzynarodowych periodykach i prasie międzynarodowej.
- 12) uczestnictwo w międzynarodowych związkach miast, nacisk na współpracę z miastami partnerskimi w ramach istniejących sieci miast.
- 13) wykorzystanie Internetu i innych mediów do nawiązywania kontaktów i do propagowania informacji o międzynarodowych projektach, w których uczestniczy Kraków.
- 14) opracowywanie ramowych, wieloletnich programów współpracy
- 15) udział przedstawicieli Krakowa w strukturach unijnych

IV. OBOWIĄZUJĄCE CELE I PRIORYTETY WSPÓŁPRACY MIEDZYNARODOWEJ

Rada Miasta Krakowa ustala następujące cele i priorytety we współpracy międzynarodowej Gminy Miejskiej Kraków:

1. Tematyczne

- 1) Budowanie metropolitalnej pozycji Krakowa na arenie europejskiej
- 2) Aktywizacja gospodarcza Krakowa przy szczególnym uwzględnieniu wysokich technologii i sfery usług turystycznych

- 3) Przyciąganie inwestorów zagranicznych
- 4) Zwiększanie ruchu turystycznego
- 5) Pozyskiwanie funduszy Unii Europejskiej w ramach programów międzynarodowych współfinansowanych przez Unię Europejską.
- 6) Wzmacnianie politycznej roli Krakowa jako łącznika Europy Zachodniej i Środkowo-Wschodniej z wykorzystaniem jego statusu jako „europolii”
- 7) Wykorzystywanie członkostwa Polski w Unii Europejskiej do lansowania Krakowa jako najbardziej reprezentatywnego miasta – wizytówki, identyfikowanego z Polską.
- 8) Aktywizacja udziału politycznego Krakowa na rzecz zwiększania roli polskich miast w decydowaniu o rozdziale funduszy strukturalnych UE w ramach polityki regionalnej (Komitet Regionów)
- 9) Wzmacnianie pozycji Krakowa na arenie międzynarodowej poprzez promocję dziedzictwa środkowo-europejskiego oraz jego wartości kulturowych
- 10) Podnoszenie potencjału naukowego Krakowa poprzez zagraniczne staże szkoleniowe i wymiany specjalistów
- 11) Kreowanie roli Krakowa jako potencjalnej siedziby organizacji i instytucji międzynarodowych, w szczególności reprezentujących Unię Europejską
- 12) Kreowanie wizerunku Krakowa jako atrakcyjnego miejsca międzynarodowych konferencji, spotkań tematycznych, seminariów i wydarzeń kulturalno-promocyjnych, konkurencyjnego wobec innych miast w tej części Europy.
- 13) Utrzymywanie tradycyjnych związków kulturowych w obszarze Europy Środkowej i Wschodniej, w tym również ze środowiskami polskimi za granicą
- 14) Przenoszenie na grunt krakowski sprawdzonych rozwiązań i doświadczeń miast zagranicznych, związanych z szeroko pojętym zarządzaniem miastem, z rozwiązywaniem narastających problemów społecznych a także z planowaniem przestrzennym dla zrównoważonego rozwoju Krakowa
- 15) Aktywizowanie i wspieranie kontaktów między młodzieżą Krakowa i młodymi ludźmi za granicą

2. Geograficzne

- 1) Traktowanie Unii Europejskiej jako uprzywilejowanego obszaru współpracy międzynarodowej Krakowa
- 2) Aktywizowanie i wspieranie kontaktów w obrębie Europy Środkowo – Wschodniej (Niemcy, Austria, Czechy, Słowacja, Węgry, Rosja, Ukraina, Białoruś, Litwa) i

kreowanie roli Krakowa jako jednego z najważniejszych ośrodków w tym regionie z uwzględnieniem jego statusu jako „europolii”

- 3) Promowanie Krakowa na całym świecie, wykorzystywanie do tego celu wszystkich możliwości, utrwalanie wśród partnerów i przybyszów z zagranicy rosnącej wiedzy o Krakowie jako mieście o odrębnej, identyfikowalnej tożsamości i ugruntowanych funkcjach metropolitalnych, umacnianie „marki Krakowa”